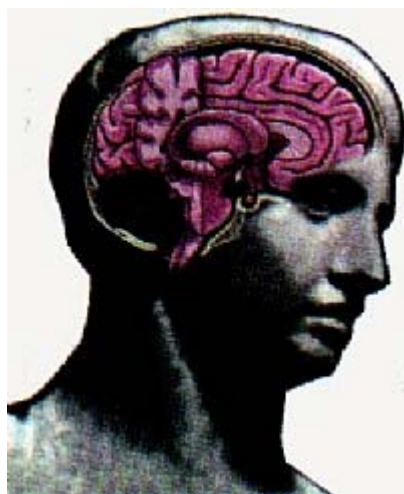

HERSENEN zijn geen zak water

Door René Smeyers van Domisan

BRUSSEL - Elektromagnetische straling - van gsm-masten en draadloos internet - is als passief roken. Niet iedereen vraagt er om, maar iedereen krijgt het wel. En meer dan we denken. Maar is die 'elektrosmog' ook echt een probleem?

Als iemand weet wat elektromagnetische straling is, dan is het Hendrik Monard. Hij woont op de bovenste verdieping van een appartementsgebouw in de buurt van Leuven, op 65 meter afstand van een gsm-mast. En die zendt heel wat straling uit. 'In mijn woonkamer bedraagt de veldsterkte 6 volt per meter, op het terras 11 volt, met zelfs pieken tot 19 volt.'

Het is een magere troost, want Monard voelt de gevolgen van de sterke straling aan den lijve. 'De straling van de gsm-mast verstoort de werking van mijn radioapparatuur en televisie. Ik moet alles met aluminiumfolie inpakken. Het is geen gezicht', zegt hij. Maar erger is dat Monard ook last heeft van tinnitus of oorsuizingen. 'Ik had er al last van voor ik hier kwam wonen. Maar sinds ik ben verhuisd, zijn mijn oorsuizingen chronisch geworden.'

'Ongerust over mijn gezondheid maak ik me niet echt meer', zegt Monard, al denkt hij nog altijd aan verhuizen. Maar, zegt hij: 'Hier wonen gezinnen met kinderen. Om hen maak ik me meer zorgen.'

Ook Astrid (25) - laten we haar zo noemen - heeft last van oorsuizingen. Ze is licht elektrogevoelig. 'Enkele jaren geleden kreeg ik last van slapeloosheid. Mijn hoofd zoemde en ik kreeg chronische oorsuizingen. Ik kreeg ook een opgejaagd gevoel, zonder dat ik daartoe reden had. Ik was niet gestresst', zegt ze.

Via het internet legde ze de link met elektromagnetische straling. 'Ik woonde op een appartement. Mijn bovenbuurman bleek draadloos internet te hebben. Zijn router stond op drie meter van mijn bed.' Steekproeven met een stralingsmeter leverde voor haar het bewijs: 'Als de stralingssterkte hoger dan 0,06 volt per meter is, kan ik niet slapen', zegt ze.

Vandaag kan Astrid de slaap weer vatten, maar het kostte het haar wel alle moeite van de wereld om een 'stralingsarm' huis te vinden. 'Mijn gsm gebruik ik bijna nooit meer', zegt ze. 'En als ik langer dan een kwartier in een ruimte ben met een draadloze

router, krijg ik hoofdpijn. Ik ben niet alleen. Een op de drie mensen zou licht elektrogevoelig zijn. En drie procent zwaargevoelig. Dat moet ons tot nadenken stemmen.'

Het moet gezegd zijn: in de praktijk flirten maar weinig gsm-masten met de stralingsnorm van 20,6 volt per meter. Meestal ligt de stralingssterkte ver onder die norm, zodat we de mogelijke schade niet moeten overdrijven.

Toch heeft Moshchalkov bedenkingen, vooral als hij kijkt hoe de federale norm tot stand is gekomen. Om een veilige stralingsnorm te bepalen, gebruikte het 'International Committee for Non Ionizing Radiation Protection' in de jaren negentig een zak gevuld met zout water die ons lichaam moest voorstellen. Het stelde de zak bloot aan een hoeveelheid straling en berekende hoeveel straling er nodig was om het water met 1° Celsius op te warmen, het punt waarop onze 'microgolfoven' schade zou oplopen.

Op basis daarvan namen ze een veiligheidsmarge in acht die ze op 40 volt per meter legden, een aanbeveling die de Wereldgezondheidsorganisatie nog altijd hanteert. Ons land paste een norm toe die dubbel zo streng is, 'om toch maar zeker te zijn.'

'Een goed idee, ware het niet dat die hele procedure getuigt van onwetendheid en nattevingerwerk.

Een mens is geen zak water', zegt Moshchalkov. 'De huidige norm houdt alleen rekening met de thermische effecten van straling. Maar vandaag zijn veel wetenschappers het erover eens dat elektromagnetische straling andere en veel schadelijkere effecten kan hebben, zoals verstoring van het DNA of het zenuwstelsel, slapeloosheid, hersentumoren en Alzheimer.'

Bron: De Standaard van donderdag 05 februari 2009 - Auteur: Yves Delepeleire

In de Standaard van 5 februari lazen we bovenstaand artikel. Inderdaad de laatste dagen en weken is er weer veel heisa geweest in de media rond de stralingsproblematiek. Lees het volledige artikel op de site van De Standaard.

In een Australische reportage the [Wake up call](#) kan je het relaas volgen van twee mannen die ervan overtuigd zijn dat hun kwaadaardige en dodelijke hersentumor te wijten is aan hun jaren lang intensief gsm-gebruik. Zeker verontrustend is wat we horen van Dr. Charlie Teo, neurochirurg; hij is namelijk erg bezorgd over het grote aantal kinderen met kwaadaardige tumoren dat hij de laatste tijd in zijn kliniek ziet. Dr. Charlie Teo: Nu zien we een grote toename in het voorkomen van hersentumoren.

En daarom moeten we onze verantwoordelijkheid nemen met betrekking tot de mogelijke oorzaken ervan en moeten we het publiek over deze mogelijke oorzaken zoveel mogelijk informeren.

Het moet gezegd zijn: een sluitend bewijs is er nog altijd niet. En over de schade op lange termijn valt al helemaal niets met zekerheid te zeggen. 'Maar dat als kritiek gebruiken, is onterecht', zegt ook kinderoncoloog Stefaan Van Gool van het UZ Leuven.

'Vooral kinderen, van wie de hersenen nog in volle ontwikkeling zijn, moeten oppassen', waarschuwen Van Gool en Moshchalkov. 'Elektromagnetische straling verdunt het bloed, bij kinderen sneller dan bij volwassenen. Dat was wat enkele Britse scholen een tijd terug ondervonden. Scholen die draadloos internet hadden geïnstalleerd, kregen opvallend veel kinderen met een bloedneus. Toen die scholen

weer op internet via de kabel overschakelden, daalde het aantal kinderen dat een bloedneus kreeg fors.'

Een reeks van klachten kan inderdaad toegeschreven worden aan elektromagnetische straling. Maar vaak wordt de link naar de oorzaak bepaalde gezondheidsklachten niet (direct) gemaakt.

Het probleem oplossen door een "stralingsarm huis" te vinden is geen sinecure. Want de telecom-operatoren willen eigenlijk een (te) goede dekking voor haar netwerken. Ze willen een perfect signaal kunnen aanbieden, ook op plaatsen die normaal slechter bereikbaar zijn. Dit maakt 'stralingsarme regio's' meer en meer zeldzaam.

Als volwassenen zijn we inderdaad zelf verantwoordelijk voor het al dan niet, en hoeveel gebruiken van onze gsm. En met alle gsm, Umts, dect en wifi stralingen kunnen we niet meer om straling in onze samenleving heen. Maar in onze woning, dat toch onze veilige thuishaven is, en die van onze kinderen, zouden we ons toch moeten kunnen beschermen tegen deze stralingen. Het is niet omdat we de straling niet zien dat ze er niet is. Met alle waarschuwingen die we langs vele wegen horen en lezen hanteren we best het spreekwoord : een verwittigd man, of vrouw is er twee waard en ondernemen we best actie. Hoe dan? Door onze woning te laten onderzoeken door een geobioloog, die bij zo'n onderzoek zo'n 45 soorten stralen gaat opmeten en die U de gepaste oplossingen kan aanbieden om uw huis terug stralingsvrij te maken zodat klachten afkomstig van straling in de woning verbeteren en of verdwijnen. Getuige daarvan zijn onze meer dan 700 dankbrieven. Ter garantie laten wij een resorbator achter, en na een maand controleren wij de ontstoring en brengen indien nodig de nodige aanpassingen aan.

Lees op onze site de getuigenis van een jonge moeder, over welk effect de sanering van een woning heeft op een baby en zijn gezin.